

Odluka:

PŽ 1543/07-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 1543/07-3

Datum odluke: 12.2.2008 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Vučaj, predsjednice vijeća, Dubravke Zubović i Lidije Tomljenović, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom MCOM d.o.o. Sirana Sabalić, u stečaju, Pag, koju zastupa stečajni upravitelj Edvin Šimunov iz Zadra, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA, POREZNA UPRAVA, PODRUČNI URED ZADAR, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zadru, Ivan Peričić, zamjenik županijskog državnog odvjetnika, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj I St-31/04 od 8. veljače 2007. godine, u sjednici vijeća 12. veljače 2008. godine

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj I St-31/04 od 8. veljače 2007. godine i predmet vraća istom sudu na ponovan postupak.

Trgovački sud u Zadru je rješenjem poslovni broj I St-31/04 od 8. veljače 2007. godine, potvrdio stečajni plan koji je podnio stečajni upravitelj 15. studenog 2006. godine sa sljedećom provedbenom osnovom:

„1. Tražbine vjerovnika utvrđene na ispitnom ročištu prema rješenju ovog suda broj St-31/04 stečajni dužnik dužan je namiriti kako slijedi:

I. Skupina

- vjerovnici kojima će se tražbine namiriti do 30. 09. 2007. godine

U ovu skupinu razvrstali bi se slijedeći vjerovnici:

1. HZMO Rijeka

2. Hrvatski stočarski centar

II. Skupina

- vjerovnici kojima će se tražbina namiriti u slijedećih 5 godina bez kamatno u polugodišnjim anuitetima. Prvi anuitet dopijeva na plaćanje 31. 12. 2007. godine.

1. Vindija d.d. Varaždin

III. Skupina

- vjerovnici kojima će se tražbina namiriti u slijedećih 10 godina, bez kamatno u polugodišnjim anuitetima. Prvi anuitet dospijeva na plaćanje 31. 12. 2007. godine

1. Ministarstvo financija, PU Zadar,

2. Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva, Zagreb.“ (točka I. izreke pobijanog rješenja).

Određen je nadzor nad ispunjenjem stečajnog plana, time da će sud i stečajni upravitelj nadzirati ispunjava li dužnik svoje obveze prema vjerovnicima (točka II. izreke pobijanog rješenja). Određeno je da rješenje djeluje prema svim sudionicima od svoje pravomoćnosti, uključujući i vjerovnike koji svoje tražbine nisu prijavili, kao i prema sudionicima koji su planu prigovorili (točka III. izreke pobijanog rješenja).

Ukratko, prema obrazloženju pobijanog rješenja, na ročištu za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu, vjerovnici su prihvatili stečajni plan s obzirom na to da je za njega glasovala većina vjerovnika koji su glasovali i budući da zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan premašuje i zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv plana. „Za“ plan su glasovala tri vjerovnika s ukupno 81,04% glasova, a „protiv“ plana glasovao je jedan vjerovnik s ukupno 18,089% glasova. Prije odlučivanja o potvrdi plana saslušani su stečajni upravitelj i vjerovnici te nisu imali primjedbi na tijek postupka i način glasovanja. Sud prvog stupnja zaključuje da su ispunjene pretpostavke iz čl. 226. i čl. 227. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03 – dalje: SZ). Donesena je pobijana odluka sukladno odredbi čl. 244. Stečajnog zakona.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu je podnio stečajni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Zadar. Žali se zbog svih žalbenih razloga označenih u čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05 – dalje: ZPP). Ukratko, u žalbi ističe da su pogrešno primijenjene odredbe Stečajnog zakona, i to odredba čl. 218. SZ-a kojom je regulirano „Razvrstavanje sudionika u stečajnom planu“, jer nisu navedeni kriteriji za razvrstavanje vjerovnika istog pravnog položaja u skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa. Povrijeđena je odredba čl. 246. SZ-a. Isto tako, ističe da prihvaćanjem ovakvog stečajnog plana je stavljen u lošiji položaj u kojem bi bio da stečajnog plana nema. Žalitelj predlaže da drugostupanjski sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba stečajnog vjerovnika je osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje sukladno odredbi čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. ZPP-a, te čl. 6. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prilikom donošenja pobijanog rješenja ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Naime, izreka pobijanog rješenja je nejasna i nerazumljiva, a obrazloženje rješenja ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, pa nije moguće ispitati pobijano rješenje niti odgovoriti na navode žalitelja.

Predmet ovog postupka je potvrda stečajnog plana. Odredbe o stečajnom planu nalaze se u Glavi VI. Stečajnog zakona;

te u konkretnom slučaju valja primijeniti odredbe čl. 213. do čl. 265. SZ-a.

Prema odredbi čl. 244. st. 3. SZ-a, rješenje o potvrdi stečajnog plana sadrži provedbenu osnovu plana koju su vjerovnici prihvatili.

Sukladno odredbi čl. 217. SZ-a, provedbena osnova sadrži odredbe o tome kako će se planom izmijeniti pravni položaj dužnika i ostalih sudionika u postupku.

Dakle, izreka rješenja o potvrdi stečajnog plana odnosi se na provedbenu osnovu o načinu namirenja tražbina određenih vjerovnika stečajnog dužnika. U provedbenoj osnovi i potvrdi stečajnog plana vjerovnici moraju biti poimenično navedeni, jer stečajni plan, zajedno s rješenjem suda o njegovoj potvrdi predstavlja javnu ispravu, a u pojedinim dijelovima i ovršnu ispravu. Da bi plan bio provediv mora iz njega biti i bez pregleda drugih isprava jasno na koga se odnosi. Izreka pobijanog rješenja je nejasna, jer kada se navode vjerovnici po skupinama, nije jasno o kojim se „tražbinama“ radi.

Stečajni sudac je prije potvrde stečajnog plana proveo po službenoj dužnosti ispitivanje pretpostavki za potvrdu stečajnog plana sukladno odredbi iz čl. 244. st. 1. SZ-a. U obrazloženju pobijanog rješenja ne iznose se razlozi o odlučnim činjenicama, već se sud samo općenito poziva na odredbe Stečajnog zakona.

Prije potvrde stečajnog plana, sud po službenoj dužnosti ispituje sljedeće pretpostavke: da li je u prihvaćanju plana bilo povreda postupovnih odredbi, odnosno da li je stečajni plan zahvaćen razlozima apsolutne ništavosti.

Sud dakle, ispituje je su li bile poštivane postupovne odredbe pa će obavezno uskratiti potvrdu stečajnog plana ako su pri njegovoj izradi bitno povrijeđeni propisi o njegovom sadržaju, obradi i priložima, o prijehu od strane vjerovnika i o pristanku dužnika (osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti), ili ako je prihvat plana postignut na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika (arg. iz čl. 246. SZ-a). Prema tome, u tom smislu sud je dužan ispitivati odstupanje s planom nakon njegovog podnošenja sudu pa do glasovanja o planu. U stadiju ispitivanja dopustivosti stečajnog plana sud ispituje i da li se institut stečajnog plana zloupotrebljava za druge svrhe, a ne u one svrhe koje je imao u vidu zakonodavac.

Sud prvog stupnja je povrijedio odredbe čl. 240. SZ-a u postupku glasovanja o planu. Naime, vjerovnici su svrstani u tri skupine: u I. skupinu su razvrstani vjerovnici: HZMO Rijeka i Hrvatski stočarski centar, u II. skupinu je razvrstan vjerovnik: Vindija d.d. Varaždin; a u III. skupinu su razvrstani vjerovnici: Ministarstvo financija, PU Zadar, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva, Zagreb. Prema rješenju Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-31/04 od 2. ožujka 2005. godine, utvrđena je tražbina HZMO, Područna služba Rijeka u iznosu od 74.704,67 kn kao tražbina višeg isplatnog reda; utvrđene su tražbine MF, Porezna uprava Zadar u iznosu od 600.898,28 kn, tražbina Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb u iznosu od 974.825,36 kn i tražbina Hrvatskog stočarskog centra u iznosu od 1.949,08 kn kao tražbine II. višeg isplatnog reda. Citiranim rješenjem osporena je tražbina vjerovnika II. višeg isplatnog reda MF, Porezna uprava Zadar u iznosu od 8.800,00 kn.

Pravilno žalitelj ukazuje na povrede odredaba Stečajnog zakona o razvrstavanju sudionika u skupine. Ocjena je ovog suda da je pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka, jer u pobijanom rješenju nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama u svezi kriterija za razvrstavanje vjerovnika u skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa (arg. iz čl. 218. st. 2. SZ-a). Sud prvog stupnja uopće u obrazloženju pobijanog rješenja nije naveo razloge odnosno kriterije zbog kojih su vjerovnici razvrstani u tri skupine.

Prema čl. 218. st. 1. SZ-a, sudionici u stečajnom planu razvrstavaju se pri utvrđivanju njihovih prava u skupine: vjerovnici s različitim pravnim položajem, razvrstavaju se u stečajnom planu u posebne skupine. Kod toga treba razlikovati:

1. vjerovnike s pravom odvojenog namirenja, ako plan zadire i u njihova prava,
2. stečajne vjerovnike koji nisu nižeg isplatnog reda,
3. stečajne vjerovnike pojedinih nižih isplatnih redova, ako njihove tražbine ne prestaju prema čl. 221. ovog Zakona.

Prema čl. 218. st. 2. SZ-a, vjerovnici istog pravnog položaja mogu se svrstati u skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa. Takvo razvrstavanje mora se temeljiti na valjanim razlozima. U planu će se navesti kriterij za razvrstavanje.

Dakle, u pobijanom rješenju uopće nisu izneseni razlozi zbog kojih su vjerovnici svrstani u ove skupine.

Ocjena je ovog suda da su u postupku glasovanja o stečajnom planu ostvarene povrede čl. 240. SZ-a. Nakon što su vjerovnici svrstani u tri skupine, svaka skupina vjerovnika s pravom glasa trebala je odvojeno glasovati.

Sukladno pravilu iz čl. 240. SZ-a, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili stečajni plan ako je u svakoj skupini glasovala većina vjerovnika i ako zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan u postupku premašuje zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv tog da se plan prihvati (čl. 240. st. 1. SZ-a). Smatrat će se da su vjerovnici prihvatili stečajni plan ako je za njega glasovala većina vjerovnika koji su glasovali i ako zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan premašuje zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv tog da se on prihvati, ako stečajni vjerovnici nisu razvrstani u posebne skupine (čl. 218. st. 4. SZ-a) – ako bi prema stečajnom planu njegovi učinci bili jednaki prema svim stečajnim vjerovnicima, ti se vjerovnici neće razvrstavati u posebne skupine (čl. 240. st. 3. SZ-a). Iz obrazloženja pobijanog rješenja nije vidljivo da su vjerovnici glasovali po skupinama, odnosno nije vidljivo da bi eventualno učinci stečajnog plana bili jednaki prema svim stečajnim vjerovnicima, jer tada vjerovnike nije potrebno razvrstavati u posebne skupine (čl. 218. st. 4. u vezi s čl. 240. st. 3. SZ-a).

Člankom 239. SZ-a (Glasovanje po skupinama) svaka skupina vjerovnika s pravom glasa odvojeno glasuje o stečajnom planu.

Isto tako, sud prvog stupnja je povrijedio odredbe postupka odlukom o nadzoru nad ispunjenjem stečajnog plana. Naime, u rješenju o potvrdi stečajnog plana sud može predvidjeti da će se njegovo ispunjenje nadzirati. Ukoliko je sud odredio nadzor nad ispunjenjem plana, dužan je poštivati prisilne propise koji uređuju tko provodi nadzor. Nadzor nad provođenjem stečajnog plana obavljaju stečajni upravitelj i odbor vjerovnika, te stečajni sud (čl. 257. st. 1. SZ-a). U tom slučaju službe stečajnog upravitelja i odbora vjerovnika ne prestaju zaključenjem stečajnog postupka, a na prava i dužnosti stečajnog upravitelja na odgovarajući se način primjenjuju pravila o privremenom stečajnom upravitelju (arg. iz čl. 256. SZ-a). Izrekom pobijanog rješenja (točka II.) određeno je da nadzor nad provedbom plana provode stečajni sud i stečajni upravitelj, a ne i odbor vjerovnika. Takva odluka protivna je prisilnom propisu, pa je ocjena ovog suda da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, i to odredba čl. 257. st. 1. SZ-a.

Sukladno iznesenom, ovaj sud nije mogao ocijeniti da li stečajni plan ima opravdanja, te da se ne radi o zloupotrebi instituta stečajnog plana radi pogodovanja pojedinih sudionika u stečaju. Isto tako, prilikom donošenja pobijanog

rješenja počinjene su bitne povrede odredaba postupka zbog kojih je ocijenjeno da nisu bili ispunjeni uvjeti iz čl. 244. SZ-a o potvrdi plana.

Zbog toga je valjalo sukladno odredbi čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a uvažiti žalbu stečajnog vjerovnika, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovljenom postupku stečajni sudac će pravilno primijeniti materijalno pravo, te otkloniti povrede postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, te ponovno provesti postupak pripreme, prihvaćanja i potvrde stečajnog plana, vodeći računa o pravilnom razvrstavanju vjerovnika u skupine, te u slučaju prihvaćanja stečajnog plana, u rješenju o potvrdi stečajnog plana unijeti provedbenu osnovu kako bi stečajni plan mogao imati učinak ovršne isprave podobne za provedbu, te nakon toga donijeti novu na zakonu obrazloženu odluku sukladno odredbi čl. 338. ZPP-a.